

[Hans Kjør.]

er muligt at opretholde monopoltilsynets virke, uden at der finder en begrænset personaletilgang sted. Jeg tror, at det lovforslag, som fru Lis Groes nu har fremsat, og som vi senere kommer tilbage til her i salen, vil begrunde væsentlig større udvidelser af monopoltilsynet, hvis det skal arbejde med det.

Men mine bemærkninger havde naturligvis en helt generel økonomisk karakter, for vi kan ikke overleve i Danmark udelukkende ved at holde igen, vi må samtidig sørge for, at der kommer en produktivitetsvækst i gang. Her befinder vi os jo i den situation, som vi fik klarlagt i går under arbejdsministerens redegørelse i forbindelse med perspektivplanen, at vi i de kommende år ikke vil komme til at kæmpe med problemet arbejdsløshed, men arbejdskraftmangel, og så kan det ikke nytte noget, at vi vil opfylde alle de gode hensigter, vi alle sammen kan blive enige om, og ansætte os alle sammen til at opfylde dem, for så bliver der ingenting tilbage til at betale det med. Det var bl. a. det, jeg ville gøre opmærksom på. Man kan ikke afvente, at perspektivplanen, som foranledigede disse bemærkninger, bliver færdigbehandlet, for hele dens karakter vil gøre, at udvalgsarbejdet får en lidt studiekredsagtig karakter og derfor tage megen tid. Derfor synes jeg, at initiativer i den retning forudsætter, at den hensigt, man har med dette lovforslag, også kommer til opfyldelse på anden vis.

Sigsgaard: Handelsministeren kommenterede det, jeg sagde i mit første indlæg om et bestemt rederi, der kunne komme på en udbytteprocent på 40 uden at blive berørt af dette lovforslag, idet han sagde, at det var demagogi at sige det på den måde. Det er aldeles ikke demagogi, for den sædvanlige måde at angive udbytte på er, så vidt jeg ved, i procent af aktiekapitalen. Om det så kan skønnes at være et rimeligt eller et mindre rimeligt udbytte, var slet ikke det, jeg ville ind på en diskussion om, men jeg fremdrog eksemplet for at vise, hvor ineffektivt lovforslaget er. Og det var jo ikke kun det ene eksempel, jeg fremdrog, jeg nævnte simpelt hen, at ingen af de rederier, der er børsnoterede selskaber, ville blive ramt af lovforslaget.

Så bad jeg i øvrigt i den forbindelse om at få en undersøgelse af, om noget børsnoteret selskab overhovedet ville blive berørt af forslaget, for hvis det ikke er tilfældet, er det jo simpelt hen et slag i luften. Hvad skal man så med et sådant forslag?

Jeg kunne også forstå på ministeren, at han slet ikke syntes, udbytterne skulle ned. Han understregede jo, at de efter hans mening er meget lave her i landet, og så kan man sætte et endnu større spørgsmålstejn ved begrundelsen for, at der kommer et sådant lovforslag, der altså ikke vil virke.

Et af mine spørgsmål fik jeg ikke noget særlig fyldestgørende svar på i dag, og det kunne jeg måske heller ikke forvente, men så må man vel komme tilbage til det under udvalgsarbejdet, nemlig spørgsmålet om, hvordan man hiter ud af, om en virksomhed er effektiv, eller den ikke er effektiv, altså om bestemmelsen i § 7 kan bringes i anvendelse eller ikke kan bringes i anvendelse. Det havde ministeren i og for sig ikke noget svar på her i dag, men det må da være rimeligt, at monopoltilsynet får nogle retningslinjer at arbejde efter. Jeg må indrømme, at det er svært for mig at se, hvordan man i det hele taget kan stille sådanne retningslinjer op. Jeg tror altså, at loven også på dette punkt vil vise sig at være vanskelig for ikke at sige umulig at administrere og dermed i høj grad virkningsløs.

Aksel Larsen: Jeg skal ikke modsige dem, der måtte mene, at denne diskussion har været tilstrækkelig længe, og at det er svært at tilføje den noget nyt. På den anden side er jeg kommet til det resultat, at der ligesom mangler en sammenfattende karakteristik af regeringens politik og betydningen — eller den manglende betydning — af dens lovforslag. Derfor vil jeg benytte lejligheden til ikke originalt ud fra mit eget åndsliv at komme med en sådan karakteristik, men oplæse, hvad jeg har set i et regeringsvenligt dagblad i går. Jeg er naturligvis ikke politisk enig med Jyllands-Posten, men jeg synes, det var meget træffende, hvad de skrev i deres ledende artikel i går.

Jyllands-Posten skrev om regeringens lovforslag under overskriften: Uhyre undren, bl. a. følgende:

„Det problem, der skulle løses, er underskuddet på betalingsbalancens løbende